

Явленіе III

МЕРОПА

Меропа. — (къмто стражарите които отвѣждатъ ежистъ) Ахъ! немилостивы вы го отнасети! нѣ знамъ че напрасно ще ви моля. Многомилостивый Боже, вѣй ми го върнахте нѣ защо? само да го изгуба отъ ново Запазиго Боже и сега отъ кръвнишкытѣ тия рѣще както си го пазилъ отъ петнадесетъ години на самъ въ дѣното на пустинытѣ.

Явленіе IV

МЕРОПА НАРБАСЪ ЕВРИКЛЕСЪ

Меропа. — (на Нарбасъ) знаешъ ли въ каква извънредна страхотія ся намирамъ?

Нарбасъ. — Азъ незнамъ друго нищо освѣнъ че смъртытъ на Ежистъ мойтъ царь и Господарь е вѣрна, защото той е вѣче въ железата.

Меропа. — Причината на това съмь азъ.

Нарбасъ. — Вы?

Меропа. — Азъ открихъ всичко. Нѣ, молята Нарбасъ, кажими коя е тѣзи майка която може да ся умълчи като гледа сына си въ крайтъ на живота? то ся мина и азъ трѣба да поправа грѣшката си съ прѣстѣпленіето.